

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/146/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4105011145
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4105011145.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pamelu Záleskej a prísediacich Ing. Evy Osadskej a Mgr. Jozefa Kubičeka, v trestnej veci obžalovaného T. Q. a spol., pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č.140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 02.06.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní/ T. Q. , narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom R. č.XXX a

2/ R. N. , narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom B. Q. , P. U. č.XXX,
toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho
trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody
Banská Bystrica,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e :

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou dňa 23.09.2004 v čase približne o 14.25 hodine na parkovisku pred pobočkou Všeobecnej úverovej banky, na Novozámockej ulici č. 214 v Nitre, T. Q. zozadu nasadil poškodenému I.. R. Q. na krk oceľové lanko, ukončené na oboch stranách lanka drevenými rukoväťami a týmto spôsobom poškodeného škrtiac stiahol na zem, pričom poškodený v snahe chrániť si krk, z ľavej ruky pustil kožený kufrík s finančnou hotovosťou, ktorý T. Q. vzal a následne spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou nasadol do osobného motorového vozidla značky Audi 100, čiernej farby, EČV: NR XXX BY, ktoré ako vodič viedol R. N. a z miesta činu ušli, čím poškodenému I.. R. Q. spôsobili škodu odcudzením finančnej hotovosti 1.030.000,-Sk (34.189,74 eura) a zranenie v podobe krvnej podliatiny na krku a odrenín na tvári s dobou liečenia do sedem dní,

t e d a :

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a takýto čin spáchali so zbraňou,

t ý m s p á c h a l i :

trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961
Zb. v znení neskorších predpisov.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

T. Q.

Podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do I. (prvej) nápravnovychovnej skupiny.

R. N.

Podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do II. (druhej) nápravnovychovnej skupiny.

Podľa § 228 odsek 1 Trestného poriadku obom obžalovaným povinnosť nahradit' spoločne a nerozdielne poškodenému I.. R. Q., narodenému XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M., P. č.XXXX/X, škodu vo výške 1.030.000,- Sk, čo po prepočítaní podľa § 438b Trestného zákona účinného od 01.01.2006 (v znení zákona č. 498/2008 Z. z.) predstavuje čiastku 34.189,74 eura (tridsaťštyritisícjednostoosemdesiatdeväť eur a sedemdesiatštyri centov) a spoločne a nerozdielne poškodenej Sociálnej poisťovni, so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8, IČO: 30 807 484, krajská pobočka Nitra, so sídlom Nitra, Slančíkovej 3, škodu vo výške 8.604,-Sk, čo po prepočítaní podľa § 438b Trestného zákona účinného od 01.01.2006 (v znení zákona č. 498/2008 Z. z.) predstavuje čiastku 285,60 eura (dvestoosemdesiatpäť eur a šesťdesiat centov).

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti T. Q. a R. N., obžalovaných pre trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č.140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Okresný súd Nitra po vykonaní dokazovania vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 5T/146/2005 zo dňa 18.07.2007 tak, že oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil podľa § 226 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Krajský súd v Nitre po podaní odvolania Okresného prokurátora v Nitre tento rozsudok uznesením sp. zn. 1To/66/2007 zo dňa 29.11.2007 zrušil a vec mu vrátil na jej opätovné prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že povinnosťou prvostupňovému súdu bude najmä prehodnotiť vykonané dôkazy, odstrániť pochybnosti s poukazom na výpovede svedkov J. C., Q. A. a listinné dôkazy a dal pokyn aj na vyhodnotenie pachových stôp zabezpečených vo veci.

Okresný súd Nitra vykonal dokazovanie a následne rozhodol rozsudkom sp. zn. 5T/146/2005 zo dňa 27.06.2008 tak, že znova oboch obžalovaných spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra oslobodil podľa § 226 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Po podaní odvolania Okresného prokurátora v Nitre rozhodol Krajský súd v Nitre tak, že uvedený rozsudok Okresného súdu v Nitre uznesením sp. zn. 1To/45/2008 zo dňa 30.07.2009 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na jej opätovné prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia uviedol, že povinnosťou prvostupňovému súdu bude prehodnotiť vykonané dôkazy a zaoberať sa aj návrhmi obhajoby na vykonanie dôkazov.

Vzhľadom na skutočnosť, že na Okresnom súde Nitra prišlo následne ku zmene zostavenia senátu (zákonný sudca a predseda senátu zomrel), musel súd prvého stupňa postupom podľa § 219 odsek 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov vykonať celé dokazovanie znovu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd znovu prejednal trestnú vec obžalovaných a na hlavnom pojednávaní v dňoch 23.05.2011, 27.11.2013, 16.04.2014 a 02.06.2014 vykonal dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných, výsluchom poškodeného R. Q. a svedkov T. Q., J. C., A. Q., T. F., R. F., I. W., T. F., Q. A., T. W., P. B., T. Q. staršieho, L. Q. a Bc. T. F., prečítaním svedeckých výpovedí A. A., J. Y., T. M., W. F., F. Q., L. T. a J. Y., prečítaním znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu

Prezídia Policajného zboru, prečítaním listinných dôkazov a oboznámením pripojených súdnych spisov a ostatného spisového materiálu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 spáchanie zažalovaného skutku poprel. Dodal, že v inkriminovanom čase sa nachádzal na rybníkoch svojho otca, čo mu môžu dosvedčiť svedkovia T. F., R. F. a I. I. W..

Na doplňujúce otázky uviedol, že so svedkyňou C. boli spolužiaci a v čase, kedy sa mal stať skutok, boli priatelia, nemali intímny vzťah. So spoluobžalovaným nie je v žiadnom vzťahu, pred skutkom ho poznal, nakoľko chodil vypomáhať jeho otcovi a stalo sa, že dva alebo trikrát sa boli spolu zabaviť. Nevedel si predstaviť žiadny dôvod, pre ktorý by ho spoluobžalovaný vo svojich predchádzajúcich výpovediach mohol označiť za jedného z páchatel'ov trestného činu.

Obžalovaný R. N. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 ku zažalovanému skutku uviedol, že s tým nemá nič spoločné a v čase, keď sa mal stať skutok, sa nachádzal v Maďarsku, načo má aj svedkov. Spoluobžalovaného pozná, ale nikdy nepracoval pre neho, ani pre nikoho z jeho rodiny. Poškodeného vôbec nepozná. V čase, kedy sa mal stať skutok, bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, ale vykonával rôzne práce na čierno. Vypomáhal Q. A. na bitútku, pretože mu bol dlhý peniaze.

Keďže z výpovede obžalovaného vyvstali závažné rozpory, súd postupom podľa § 207 odsek 2 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.01.2005, v rámci ktorej za páchatel'ov skutku označil spoluobžalovaného T. Q. a muža z Bratislavy s prezývkou J. a ešte nejakého ďalšieho muža z Bratislavy a v rámci ktorej tiež uviedol, že spoluobžalovaný sa mu zdôveril, že nejakú lúpež chystá spolu s J. a aj sa mu pochválil, že spravili lúpež v Nitre. Jeho do akcie nevolali, ale on ani nechcel ísť, lebo už sedel za lúpež. Polícii tieto skutočnosti neoznámil, pretože sa mu osoby, mená ktorých nechcel uviesť, vyhrážali, že by po oznámení nemal dlhý život.

K rozporom obžalovaný uviedol, že v prípravnom konaní takú výpoveď neposkytol, nič také neuvádzal a poznamenal, že pri výpovedi nebol prítomný tlmočník. Na tomto tvrdení zotrval napriek tomu, že v spise sa na č. I. 106 nachádza pečiatka ako aj podpis tlmočníka, pretože tlmočník v skutočnosti na výsluchu nebol a zápisnicu len opečiatkoval.

Na ďalšie otázky odpovedal, že pri jeho výsluchu v prípravnom konaní boli prítomní len policajti, nebol tam obhajca a určite tam nebol tlmočník. Vypovedal po slovensky a veľa veciam nerozumel. Doposiaľ sa na tieto veci nikdy nestážoval, ani ich neuvádzal, pretože mu to nikto neumožnil. Pokiaľ vypovedal proti T. Q., bolo tomu tak preto, že policajti na neho tlačili, aby všetko povedal na „T.“, lebo že dostane desať rokov. Báł sa, že ako nevinný bude sedieť za to, čo nespravil. Policajti sa mu vyhrážali, že keď nebude hovoriť proti T. Q., odsúdia ho tak isto ako jeho. Dňa 23.09.2004 bol v Maďarsku s L. P., rozvážali mäso, vyrazili už 22.09.2004 a na územie SR sa vrátili 23.09.2004 po obede asi okolo 15-tej hodiny. Toto na svoju obranu uvádzal už v prípravnom konaní a ak nie je zadokumentovaná v papieroch, tak je tomu tak z toho dôvodu, že mu policajti sľúbili, že ho pustia, ak bude všetko hovoriť na T. Q., a preto nepotreboval uvádzať mená svedkov, ktorí by mu tieto skutočnosti potvrdili.

Poškodený R. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 uviedol, že je to už dlhšie obdobie, a preto môže uviesť len to, čo si pamätá. V deň skutku išiel ako obvykle s tržbou do VUB banky v pobočke v Krškanech na svojom motorovom vozidle, ktoré odparkoval pred bankou a z kufru auta vybral svoj osobný kufrík s taškou, pričom tržbu mal uloženú v kufríku. Išiel smerom ku vchodu banky, pred ktorým stál príslušník SBS a keď bol vo vzdialenosti asi 8 až 10 metrov od tohto vchodu, tak si všimol, že smerom k nemu kráčal nejaký muž, ktorého nepoznal a ktorý držal v ruke asi nejaký drôt a pozeral sa mu do tváre takým spôsobom, že z toho nadobudol dojem, že má zrejme úmysel zmocniť sa jeho peňazí. Z toho dôvodu sa otočil a chcel ísť späť k autu, keď v tom zacítil, že ten muž ho niečím škrtí pod krkom. Inštinktívne preto pustil kufrík z ruky a oboma rukami sa snažil odtiahnuť si drôt od krku. Toto si zrejme všimol aj ten príslušník SBS, avšak páchatel' už vzal kufrík a utekal smerom k autu, ktoré ho pred bankou už čakalo. Keď sa trochu spamätal, rozbehol sa aj s tým SBS-károm za tým autom, toto však už odchádzalo smerom na Ivanka pri Nitre a keďže nemalo v ceste žiadnu prekážku a malo voľnú cestu, už ho nedobehli.

K osobám páchatel'ov sa vyjadril, že ten, ktorý ho napadol, mal viac ako 172 centimetrov a mohol mať asi tak 25-30 rokov, na hlave mal cyklistickú prilbu a v čase príchodu do banky niečo robil s bicyklom, pri ktorom stál. Tomuto páchatel'ovi videl do tváre len pár sekúnd a keďže ho videl prvýkrát vo svojom živote, pre krátkosť toho okamihu ako aj pre neznalosť tejto osoby ho nedokáže označiť. Druhého páchatel'a, ktorý mal viesť vozidlo, ktoré na toho prvého čakalo, vôbec nevidel. Bolo to vozidlo tmavej farby, starší

druh vozidla zn. Audi. Vždy nosil tržbu v uzamknutom kufříku a do banky zvykol vkladať tržbu dva až trikrát do týždňa.

Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 ku skutku vypovedal, že bola asi streda alebo štvrtok, bol september, slúžil vo VUB v Krškanoch ako príslušník SBS, služba mu mala končiť asi o 15.00 hodine. Podľa upozornenia pracovníčok banky ešte očakávali príchod poškodeného Q., ktorý mal priniesť tržbu. V čase asi o 14.15 hodine vyšiel pred banku. Keď videl Q. prichádzať na aute, tak sa pred vchodom otočil a išiel dovnútra do banky pracovníčkam oznámiť, že už je na ceste. Ešte ani poriadne nevošiel do banky, stál na chodbe a počul krik. Ešte pred tým prišiel do priestorov pred banku cyklista, bol to obžalovaný T. Q. a postavil sa medzi múr a zábradlie. Na chodbe banky sa otočil, vybehol pred banku a videl toho cyklistu, ako sa zohýna pre kufřík, teda bezpečnostnú tašku, v ktorej Q. zvykol nosiť peniaze, oboma rukami ju držal na hrudi a Q. kričal o pomoc. Cyklista utekal smerom od banky cez parkovisko, kde narazil do spätného zrkadla odstaveného vozidla a keď si všimol, že ho prenasleduje, tak zmenil smer, začal utekať smerom na obec Ivanka pri Nitre a keď ho už začal doháňať, začul auto, ktoré sa rútilo smerom na neho, takže musel odskočiť, aby ho nezrazilo. Obžalovaný Q. utekal ešte asi desať metrov, to auto ho následne dohonilo, zastalo a okrem cyklistu do neho nasadol ešte ďalší muž. Keď sa otvorili dvere na aute, na krátku chvíľu zahliadol vodiča, ktorým bol obžalovaný R. N.. Auto po nastúpení mužov z miesta činu odišlo. Pred bankou následne zaistil lanko, na konci ktorého sa nachádzali rukoväte a pred bankou tiež zostal bicykel, na ktorom prišiel ten cyklista. Potom privolať políciu.

Páchatel, ktorý prepadol poškodeného Q., mal na hlave okuliare a cyklistickú prilbu, v prípravnom konaní ho opoznal pri rekognícii podľa výšky postavy a podľa nôh. Poznávacím znamením bolo, že ich mal chudé a zarastené, čo videl, keď si pred bankou vyhrnul šuštiakové nohavice až po koleno a upravoval si ponožky. Auto, do ktorého páchatelia nasadli, prešlo pred skutkom popred banku jeden raz a bolo odparkované na rohu, bolo zn. Audi, čiernej farby, evidenčné číslo určite v prípravnom konaní vedel, spomenul si na označenie Q. a ďalej si to nepamätal. Tretieho páchatelia si vôbec nepamätal, tento nedokázal opísať, pamätal si ale vodiča vozidla Audi, ktorým bol obžalovaný N. a ktorého opoznal v prípravnom konaní. Tento obžalovaný sediac za volantom sa otočil smerom na neho, takže mu dobre videl do tváre. Videl ho z pravej strany zozadu z boku, bol asi dva metre od vozidla. Mal tzv. býčiu šiju, teda hrubý krk. V ten deň bolo po daždi a v čase príchodu cyklistu pred banku ešte stále mrholilo, ale v čase samotného incidentu už nepršalo, bolo mokro po daždi.

Svedkyňa J. C. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 uviedla, že obžalovaný T. Q. je jej kamarát ešte zo základnej školy, zvykli sa spolu stretávať, ale ku skutku samotnému nevie nič, nebola prítom.

Na doplňujúce otázky sa vyjadрила, že v čase, kedy sa mal stať skutok, pracovala v obci Tešedikovo, v obchode s domácimi potrebami, ktorý patrí jej otcovi. Spomenula si, že v tejto veci už vypovedala v prípravnom konaní, ale nie všetky myšlienky uvedené vo výpovedi boli jej, pretože pri výsluchu bolo prítomných viacero policajtov, ktorí jej zdôrazňovali určité skutočnosti a tvrdili, že už všetko majú zadokumentované, že majú veľa dôkazov. Určitým spôsobom sa teda z časti niektoré myšlienky do výpovede dostali tak, že neboli ňou vyslovené, neboli z jej hlavy. Obžalovaný T. Q. s ňou o skutku nikdy nerozprával. Počas jej prítomnosti v obchode nič nekupoval. Nespomenula si na nič mimoriadne, čo by sa odohralo na stretnutiach s obžalovaným T. Q..

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach súd postupom podľa § 211 odsek 2 písmeno b) Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 12.01.2005 a 09.05.2004. Z týchto výpovedí súd zistil, že svedkyňa predala obžalovanému T. Q. lanko, videla u neho útočnú zbraň použitú pri skutku, ktorú na nej aj skúšal, keď jej ukazoval ako by lanko bolo možné použiť priložením ku krku a ukazoval jej aj článok v Novom čase o lúpežnom prepadaní. Svedkyňa k rozporom uviedla, že policajti prišli pre ňu o 06.30 hodine ráno a vypočúvali ju až do šiestej do večera, čiže po celodennom vypočúvaní už ani nevedela, čo všetko bolo v zápisnici o jej výsluchu popísané. Zotrvála na tom, že myšlienky vo výpovedi z 12.01.2005 neboli všetky jej, policajti jej podsúvali rôzne fotografie a uvádzali, že majú aj ďalšie dôkazy, napr. o tom, čo obžalovaný u nej v obchode nakupoval. Dodala, že si uvedomuje závažnosť uvádzania nepravdivých skutočností, ale už nechce klamať a pravda je to, čo uviedla na súde. K rozporom vo výpovedi z 09.05.2004 uviedla, že vtedy zmenila výpoveď len čiastočne, keď sa vyjadрила, že obžalovaný T. Q. jej lanko na ukážku jeho použitia priložil okolo pása a nie okolo krku, zotrvala na predchádzajúcej výpovedi z 12.01.2005, pretože hoci vtedy policajtovi hovorila, že by výpoveď chcela zmeniť, on jej povedal, že to urobiť nemôže, pretože existuje niečo ako krivá výpoveď a mohla by ísť tiež do väzenia.

Svedok A. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 ku skutku uviedol, že už si nepamätá, v ktorý deň sa to stalo, ale v tom čase robil správcu ubytovne a v čase približne okolo 14.20 - 14.30 hodine chcel

ísť ešte skontrolovať priestory pred ubytovňou. Pred budovou VUB videl postávať SBS-kára a jedného vysokého muža, ktorý stál po pravici SBS-kára. Uvidel, že pred VUB budovou nastala trma-vrma, kde sa poškodený Q. s tým vysokým mužom ťahali o tašku, ten vysoký potom z miesta činu utekal aj s taškou preč, pričom narazil do jedného z áut a ďalej utekal smerom k internátom. Kričal na SBS-kára a aj sám začal tohto vysokého muža prenasledovať, ale nestačil za ním utekať. Kričal preto SBS-károvi, aby si zapamätal aspoň evidenčné číslo vozidla, ku ktorému ten vysoký muž utekal a do ktorého aj nastúpil. Dovnútra do vozidla nevidel, pretože zrejme malo tmavé sklá, ale zrazu sa na ňom otvorili oboje zadné dvere, do ktorých ten vysoký muž nastúpil. Auto následne odišlo smerom na obec Ivanka pri Nitre. Páchateľ, ktorého videl pred VUB bankou bol štíhly, vyšportovaný, špinavý blondák, bol športovo oblečený a na hlave určite nemal okuliare, čiapku ani prilbu. Auto, do ktorého páchateľ nastúpil, bolo zahraničnej značky, bolo veľké a tmavé, asi čiernej farby. Pred budovou VUB nevidel bicykel, tým smerom veľmi nepozeral. Páchateľ, ktorý sa doťahoval s Q. o tašku, mohol mať asi 25 alebo 28 rokov. Do veľkého čierneho auta videl nastupovať len jedného páchateľa. Podľa § 211 odsek 2 písmeno b) Trestného poriadku súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 24.09.2004, pretože vtedy vypovedal, že videl dvoch páchateľov. K rozporom svedok uviedol, že sa už nevie rozpamätať ako to bolo, určite videl do veľkého čierneho auta naskakovať vysokého muža, ktorého prenasledoval. Osobu, ktorá viedla čierne motorové vozidlo, nevidel.

Svedkovia T. F., R. F. a I. W. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2011 vypovedali, že o skutku nevedia nič, ale v deň, keď sa mal stať, boli všetci traja na rybách na rybníku, ktorý patrí otcovi obžalovaného T. Q.. Zhodne tiež uviedli, že počasie im veľmi neprialo, ale napriek tomu zotrvali na rybačke celý deň a obžalovaný T. Q. tam bol počas celého dňa prítomný. Na rybačku prišli v čase niekedy medzi 08.00 10.00 hodinou a z rybačky odchádzali už po tme, niekedy okolo 21.00 hodine. Počas dňa boli na rybníku neustále prítomní okrem nich trocha obžalovaného T. Q. aj obžalovaného rodičia.

Svedok T. F. tvrdil, že na presný dátum rybačky si pamätá vďaka záznamu v diári, nakoľko si viedol záznamy o dennom programe a na dlhý čas to bola jeho posledná rybačka na území SR. Nevedel presne, či má k dispozícii diár z roku 2004, ak by ho mal, poskytol by ho súdu k nahliadnutiu.

Svedok R. F. si dátum rybačky pamätal z viacerých dôvodov, a to jednak preto, že ju plánovali už od mája „od R., teda od 26.05.“, čo nevyšlo pre rôzne kolízie termínov a vyšla až na 23.09., čo si pamätá podľa toho, že prvá číslovka je zhodná s dátumom jeho narodenín, ktoré má 23.01. Navyše, I. W. si musel v práci vypisovať dovolenku, čiže aj podľa tohto záznamu a aj podľa vlastného diáru vedel, v ktorý deň to bolo.

Svedok I. I. W. sa k tomu, podľa čoho si pamätá dátum skutku/rybačky, bližšie nevyjadroval.

Svedkovia T. F., Q. A., T. W. a P. B. na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2013 zhodne uviedli, že o skutku nevedia nič, pretože pri ňom neboli.

Svedok T. F. vypovedal, že z obžalovaných pozná len R. N. z práce, pretože bol zamestnaný na bitútku a obžalovaný tam chodil vypomáhať, nakladal a vykladal mäso. Obžalovaný N. mu asi dva alebo tri mesiace nepretržite pravidelne vypomáhal aj v čase, kedy sa mal stať skutok. Mäso nakladali zásadne vždy večer okolo 22.00 hodiny a rozvážali ho obvykle na trasách do Maďarska, najmä do Budapešti a mesta Tatabánya, následne sa vracali na Slovensko a zvykli vykladať mäso v Trenčíne, Púchove, pričom sa to vzťahovalo aj na deň, kedy sa mal stať skutok. So šéfom A. pozerali do dokladov, išlo o evidenciu, ktorú šéf bitútku viedol. Nevedel, či evidencia ešte existuje.

Svedok Q. A. uviedol, že keď sa začalo rozprávať o lúpeži a keď policajti zobrali obžalovaného N., tak skontroloval záznamy v evidencii na bitútku a zistil, že obžalovaný sa v deň skutku nachádzal ako pomocník pri nakladaní a vykladaní mäsa najskôr v Maďarskej republike a následne robil rozvoz mäsa na Slovensku, pričom ešte v čase o 15.00 hodine ho videl v Tešedíkove na bitútku. Evidenciu už skôr poskytol vyšetrovateľovi, malo by to byť v spise, po deviatich rokoch už evidenciu k dispozícii nemá a nemôže predložiť.

Svedok T. W. vypovedal, že obžalovaných nepozná. Podľa dodacích listov dňa 23.09.2004 u neho niekto s tovarom z Tešedíkova bol, určite tam bol T. F., ktorý mäso doviezol ešte s niekým. Bol to pomocník, vyšší a väčší muž vo veku približne 30 rokov, rozprával maďarským jazykom. Už predtým ho označil na súde na prechádzajúcom pojednávaní ako obžalovaného R. N..

Svedok P. B. vypovedal, že k nim vozili mäso z Tešedíkova, najčastejšie svedok F. a ten mal aj pomocníka. Videl ho pri odovzdávaní mäsa len raz, aj to iba na chvíľu, nerozprával s ním, ten pomocník iba vykladal mäso z auta na linku. Bol to muž vysoký približne 175cm alebo 180cm a bol ostrihaný dohola. Vo firme ho videl len raz a potom ho mal možnosť vidieť na súde, ale nevedel s určitosťou povedať,

či to bola tá istá osoba. Nepodarilo sa mu ho identifikovať za nekvalitné zábery, ktoré mu vyšetrovateľ predložil.

Svedok T. Q. starší (otec obžalovaného T. Q.) na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2013 vypovedal, že množstvo úkonov bolo vykonaných v neprítomnosti obhajcu T. F. a vyšetrovateľ sa dopustil viacerých pochybení. Preto sa snažil dopátrať k informáciám, ktoré by preukázali, že syn na mieste činu nebol a takto zistil, že v období, kedy sa mal stať skutok, bol syn po vážnej chorobe, schudol viac ako 30 kíľ a často mu v tom období pomáhal, v dôsledku čoho sa dopracoval k zisteniu, že 23.09.2004 bol v spoločnosti hostí na jazere, kde sa zdržiaval celý deň, pri rybníku pomáhal a obsluhoval hostí, ktorí boli už na súde vypočutí ako svedkovia. Záznam alebo iný dôkaz o tom, že syn 23.09.2004 bol na jazere celý deň, k dispozícii nemal, ale práve preto navrhovali vypočuť svedkov, ktorí tam boli celý deň.

Svedkyňa L. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 16.04.2014 uviedla, že stála spoločne so svojou spolubývajúcou z internátu A. A. v blízkosti banky a videla ako smerom k banke išiel muž, ktorý mal pripevnený k ruke kufrík. Následne obe videli, ako bol tento muž prepadnutý, pričom si už nepamätala, koľko osôb ho prepadlo.

Na doplňujúce otázky uviedla, že sa jej zdá, že páchatelia prepadu boli dvaja. Spôsob napadnutia si nepamätala. Po vykonaní prepadu muži ušli popri internáte a niekto ich čakal v aute, už si to ale dobre nepamätá. Vzhľadom na to, že v blízkosti banky mali internát, zvykli s A. ostávať na parkovisku, rozprávali sa, čiže mala možnosť vidieť tam tých mužov aj skôr. Zdalo sa jej spoločne s A., že to boli tí istí, ktorých tam predtým videli. Nevedela si už spomenúť na nič bližšie. V minulosti bola identifikovať páchatel'ov skutku, priebeh rekognície si nepamätá, ale nebola si opoznaním páchatel'a istá.

Keďže si svedkyňa pre odstup času už na podrobnosti nevedela spomenúť, podľa § 211 odsek 2 písmeno b) Trestného poriadku súd prečítal jej výpoveď zo dňa 23.09.2004 a z 12.01.2005 a zistil, že svedkyňa vtedy videla so spolužiačkou A. A. pred budovou VÚB cyklistu a SBS-kára a ešte jedného muža vo veku asi 30 rokov, štíhleho a vysokého asi 180 cm, s krátkymi vlasmi na ježka, špinavej blond farby. Cyklista bol vo veku asi 25 až 30 rokov, bol vysoký podľa jej odhadu asi 186 cm a na hlave mal prilbu. Cyklista napadol odzadu muža vo veku asi 50 rokov, ktorý kráčal do banky. Cyklista alebo ten druhý muž vzali tomu staršiemu mužovi kufrík a obaja utekali smerom z parkoviska k internátu, prenasledoval ich SBS-kár. Dodala, že tí dvaja mladí muži boli pred VÚB už deň predtým, teda 22.09.2004. K rozporom uviedla, že pre dostup času si to už celé tak dobre nepamätala a súhlasila s obsahom prečítaných výpovedí.

Svedok Q.. T. F. na hlavnom pojednávaní dňa 16.04.2014 vypovedal k protokolu o pachových stopách a uviedol, že porovnávaním pachových stôp sa zaoberá metóda pachových konzerv, ktorá je prostriedkom kriminalistickej techniky a ktorá skúma a zisťuje pachovú totožnosť medzi zaistenými pachovými stopami a predloženými porovnávacími pachovými stopami od podozrivých osôb. Porovnávanie sa vykonáva za pomoci služobného psa. Vo všeobecnosti je metóda pachových konzerv uvedená v nariadení Prezidenta PZ č. 4/2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Prezidenta PZ č. 10/1998 o metóde pachových konzerv. Po nahliadnutí do správy o výsledku porovnávania pachových stôp k prípadu prepadnutia I.. Q. vypovedal, že na mieste činu bola zaistená pachová stopa č.1 zo sedadla vodiča a k porovnávaniu boli predložené dve porovnávacie pachové stopy na meno R. N. a T. Q.. Samotné porovnávanie vypracoval ppráp. Q. W., ktorý toho času už nie je ich zamestnancom a porovnávaním bola zistená pachová totožnosť medzi zaistenou pachovou stopou, čiže zo sedadla vodiča a pachom porovnávacích pachových stôp na obidve osoby, to znamená R. N. aj T. Q.. Podľa protokolu porovnávania pachových stôp vykonal psovod Q. W. porovnávanie s jedným služobným psom dňa 25.07., 26.07., 27.07. a 28.07.2005. Porovnávanie vykonával vo variácii PPS:PS, čo znamená, že ako načuchávaciu stopu použil porovnávacie pachové stopy odobraté od osôb. 25.07.2005 porovnával porovnávaciu pachovú stopu na meno R. N., do rady umiestnil pachovú stopu zaistenú zo sedadla vodiča. Vykonal jednu sériu v piatich opakovaníach a použil sedem stojanov, to znamená, že jedna pachová stopa zaistená zo sedadla vodiča bola umiestnená medzi šesť rôznych iných pachových stôp. Po každom opakovaní psovod zmenil pozície pachovej stopy v rade a služobný pes i napriek tomu jednoznačne označil zhodu pachov medzi pachom z porovnávacej pachovej stopy od osoby R. N. a pachom zo zaistenej pachovej stopy č.1. Dňa 26.07.2005 psovod vykonal druhú sériu porovnávania tiež medzi porovnávacou pachovou stopou na meno R. N. a pachovou stopou č.1 zo sedadla vodiča. Počet opakovaní ako aj počet stojanov bolo zachovaných v takom istom počte, no pozície pachovej stopy menil v inom poradí. Aj tohto dňa služobný pes označil jednoznačne pachovú zhodu medzi porovnávacou pachovou stopou na meno R. N. pachovou stopou č.1 zo sedadla vodiča. Dňa 27.07.2005 psovod vykonal porovnávanie porovnávacej pachovej stopy u osoby T. Q. s pachovou stopou č.1 zo sedadla vodiča. V

jednej sérii psovod vykonal 5 opakovaní a rozmiestnil celkovo sedem stojanov na pachové konzervy. Psovod vykonal variáciu porovnávania PPS:PS, tak ako u predchádzajúcej porovnávacej pachovej stopy, služobný pes jednoznačne označil zhodu pachov medzi porovnávacou pachovou stopu T. Q. a pachovou stopu č.1 zo sedadla vodiča. Druhú sériu psovod vykonal dňa 28.07.2005 v podobnej variácii PPS:PS, do rady psovod umiestnil pachovú stopu č.1 a jej pozície náhodne obmieňal. Aj v tomto prípade pes označil zhodu pachov medzi porovnávacou pachovou stopou č.X od T. Q. a pachovou stopu č.1 zo sedadla vodiča. Výsledný protokol je správou a dôkazom o tom, že na sedadle vodiča v tom konkrétnom zaistenom aute sa nachádzali individuálne pachy oboch stotožňovaných osôb, teda osôb, od ktorých boli vzaté porovnávacie pachové stopy.

V danom prípade bol použitý len jeden služobný pes, pričom ale bol dodržaný postup, nakoľko vykonával úkony s odstupom 24 hodín a použitie dvoch služobných psov na tieto účely je v podstate nadštandardné. Pokiaľ ide o určenie dĺžky „trvanlivosti“ pachovej stopy, tak ak je látka, na ktorej sa má držať pachová stopa, vystavená v exteriéri rôznym druhom počasia - poveternostným podmienkam (dážď, sneh, vietor), dokáže sa na takej zaistenej látke udržať maximálne 4 týždne. Pokiaľ je však pachová stopa na látke, ktorá takýmto podmienkam vystavená nie je a práve naopak, nachádza sa v interiéri, ktorý môže mať charakter zakonzervovania, napr. v danom prípade nepoužívané auto odstavené s uzavretými oknami, je trvanlivosť výskytu takejto pachovej stopy podstatne dlhšia, avšak v tejto súvislosti nie je možné určiť maximálny hraničný termín, dokedy sa pachová stopa udrží na látke. K tomu by bolo tiež potrebné poznať ďalšie rozhodujúce kritériá, akými môžu byť používanie vozidla, vetranie a kúrenie vo vozidle, atď., čo by malo vplyv na znižovanie intenzity pachovej stopy. Dodal, že pes je schopný rozoznať prekrytú pachovú stopu, to znamená, ak sa položia na pôvodnú pachovú stopu iné, pes je to schopný rozlíšiť. Podobne ako pri daktyloskopii ľudský pach je jedinečný, je geneticky daný a tento sa nemení, môže byť maximálne obohacovaný o látky, ktoré sa potom zmiešajú ako napr. pri konzumentoch kofeínu, nikotínu, prípadne rôznych drog, avšak nie je to tak, že by pes potom identifikoval konkrétne látky ako sú kofeín, nikotín a podobne, ale sústredí sa na ten genetický ľudský pach, ktorý je len obohatený o tieto látky. Porovnávacia pachová stopa od človeka sa berie priamo z jeho holého tela z bokov a zachytáva sa na bavlnený snímač. Nedá sa vylúčiť, že tie osoby v tom vozidle neboli, je možné len potvrdiť, že sa vo vozidle nachádzal pach osôb, ktorých pach porovnávali. Zároveň potvrdil, že pach osôb sa na sedadle vodiča mohol nachádzať aj bez toho, aby tam tie osoby boli. Najvyššia pravdepodobnosť je cez odevné zvršky, na ktorých zostáva otláčok pachovej stopy konkrétnej osoby, odevný zvršok nimi nasiakne a následne je schopný len samotný zvršok zanechať pachovú stopu na mieste, kde bude uložený bez toho, aby sa fyzická osoba na tom mieste nachádzala. Iným spôsobom prenos pachovej stopy nie je možný, teda bez toho, aby v zaistenom priestore, odkiaľ sa berie a zaisťuje pachová stopa, bola osoba, ktorá má byť alebo pach osoby, ktorej má byť zaistený, toto nie je možné. Musí ísť o situáciu, kde ide o priamy kontakt zanechania pachovej stopy, či už priamo alebo cez materiál, kde je odtlačok pachovej stopy zachytený.

Z výpovedí svedkov A. A., J. Y., T. M., W. F., F. Q., L. T. a J. Y., ktoré súd čítal na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2014, vyplynulo, že:

- A. A. vypovedala, že dňa 23.09.2004 videla so spolužiačkou L. Q. pred budovou VÚB cyklistu a SBS-kára; cyklista si popravoval oblečenie a bol zohnutý, smerom k nemu išiel muž, mal asi 30 rokov, bol štíhly a vysoký asi 180 cm, mal na krátko ostrihané vlasy, špinavý blond a na hlave sa mu robili kúty, nemal bradu ani fúzy, ale mal dioptrické okuliare; cyklista bol vo veku asi 25 až 30 rokov, bol vysoký asi 186 cm a na hlave mal prilbu; keď počula od banky krik, tak zbadala, že pri zábradlí leží na zemi nejaký muž, boli pri ňom cyklista aj neznámy muž, ktorý vzal kufrík a obaja utiekali smerom z parkoviska k internátu, prenasledovaní SBS-károm; dodala, že tí dvaja mladí muži boli pred VÚB už deň predtým, teda 22.09.2004;

- J. Y. vypovedal dňa 17.05.2006 v konaní pred súdom, že všetky úkony, ktoré vo veci ako vyšetrovateľ vykonával, boli vykonané v súlade so zákonom; na úkony si pamätal len čiastočne, poukázal preto na obsah vyšetrovacieho spisu a zadokumentovanie jednotlivých úkonov a ich priebehu;

- T. M. tiež vypovedal dňa 17.05.2006 v konaní pred súdom a uviedol, že si na prípad spomína len čiastočne, rekognície boli vykonávané naživo a nie podľa fotoalbumov a dodal, že na vekovú skladbu figurantov si už nepamätá;

- W. F. sa vyjadril, že o skutku mu nie je nič známe; prezývku žiadnu nemá a nevedel nič o tom, že by ho niekto volal „J.“; porovnávací materiál DNA príslušníkom polície odmietol poskytnúť z obavy z manipulácie;

- F. Q. vypovedal, že ako vyšetrovateľ vykonával výsluch svedkyne J. C.; pre odstup času si nespomenul na priebeh výsluchu a poukázal na svoj obvyklý postup pri výsluchoch, tento podrobne opísal ako súladný so zákonom;

- L. T. k veci uviedol, že v čase výsluchu svedkyne J. C. bol prítomný v miestnosti, bol vtedy operatívnym pracovníkom a na priebeh ani obsah výpovede svedkyne si nepamätal a

- J. Y. ku skutku uviedla, že v sobotu dňa 25.09.2004 v čase približne o 18.00 hodine išla do vinohradu v obci Branč a všimla si, že pri odbočke k vinohradom je zaparkované osobné motorové vozidlo značky Audi 100, čiernej farby, s nitrianskou poznávacou značkou; toto jej bolo podozrivé, lebo vedela, že v Branči nikto také auto nemá a keďže auto tam videla aj na druhý deň 26.09.2004 ešte v čase o 17.00 hodine, tak zavolała políciu.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Prezídia Policajného zboru č.PPZ-9034-3/KEU-BA-EXP-2004, ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2014 prečítaný postupom podľa § 211 odsek 4 Trestného poriadku súd zistil, že pri analýze biologických stôp zaistených pri ohliadke motorového vozidla Audi 100 ako dvoch ohorkov cigariet značky Marlboro a ich porovnaní so vzorkami obžalovaných, ktorým boli urobené bukálne výtery, nebol analýzou zistený zhodný DNA profil. Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise, a to: zápisnicu o domovej prehliadke, informácie z Eurotelu, odborné vyjadrenia, protokol o rekognícii, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou a to aj z miesta vyšetrovacieho úkonu, fotoalbumy, lekársku správu, vyčíslenie škody, výpis z katastra nehnuteľností a z obchodného registra, správu z OÚ Rastislavice, operatívny záznam, správy z Colného úradu Nitra a z OOPZ Detva, úradné záznamy, výpis z evidencie motorových vozidiel, fotokópiu zmluvy o výkone funkcie obchodného riaditeľa, fotokópiu cestovného pasu, súpis vecí nachádzajúcich sa vo vozidle pri dopravnej nehode, správy z OOPZ Bratislava - Rača a o povesti obžalovaných, hodnotenie ÚVV Nitra, fotokópie faktúr, správu zo Sociálnej poisťovne Bratislava, fotokópie rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 2T/121/1997, obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. Pv 927/2002, rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 7T/50/2004 a rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Ntc/8/2013, správu zo Slovenského hydrometeorologického ústavu Bratislava, zloženku, prílohu k zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.04.201, správu z Krajského súdu v Trnave, odpisy registra trestov na oboch obžalovaných a pripojené spisy Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/96/2011 a sp. zn. 7T/50/2004.

Počas domovej prehliadky u obžalovaného T. Q. dňa 13.01.2005 neboli nájdené ani zaistené žiadne veci. Z jednotlivých odborných vyjadrení súd zistil, že na kovovom lanku neboli zaistené daktyloskopické stopy. Na papierových vreckovkách nájdených v kufri vozidla Audi 100 bol zistený bližšie neurčený olej a žiadne daktyloskopické, či mechanoskopické stopy neboli zistené ani na čiernom kufríku a bankovke nominálnej hodnoty 20,- Sk, nájdených vo vozidle Audi 100. Žiadne stopy neboli zistené ani na ohorkoch z cigariet značky Petra a Marlboro a ani z vlasov, nájdených vo vozidle Audi 100, či v jeho blízkosti.

U. potvrdenia o odovzdaní veci bolo vozidlo Audi 100 čiernej farby, bez evidenčného čísla, s VIN: WAUZZZ4AZMNOO7019 odcudzené v Bratislave od dňa 0.08.2004 do 03.08.2004 a vlastníkom bol N. D., bytom v M..

Z protokolov o rekognícii osoby súd zistil, že dňa 12.01.2005 poškodený I.. R. Q. k osobe obžalovaného T. Q. uviedol, že sa mu podobá na páchatela, ktorý ho prepadol, ale pre odstup času od skutku nemohol povedať s určitosťou, že to je skutočný páchatel. Podobnosť s páchatelom označil za veľkú až veľmi vysokú. Svedok T. Q. označil dňa 12.01.2005 jednoznačne obžalovaného T. Q. ako cyklistu, ktorý prepadol poškodeného I.. Q.. Svedkyňa A. A. nevedela jednoznačne povedať, či pozná páchatela, ale k osobe obžalovaného pri rekognícii dňa 12.01.2005 uviedla, že sa jej veľmi podobá na cyklistu, ktorý napadol poškodeného. Svedkyňa L. Q. si nebola istá, ale k osobe obžalovaného T. Q. dňa 12.01.2005 pri rekognícii uviedla, že sa najviac podobá na cyklistu, ktorý napadol poškodeného. Svedok T. Q. jednoznačne označil dňa 18.01.2005 pri rekognícii obžalovaného R. N. ako vodiča vozidla Audi 100. Obžalovaný R. N. dňa 01.02.2005 označil svedka W. F. ako spolupáchatela obžalovaného T. Q., s ktorým mal vykonať lúpež. Svedkyne A. a Q. žiadnu inú osobu neopoznali.

Zo zápisníc o ohliadke miesta činu vyplynulo, že na parkovisku pred VÚB bolo nájdené oceľové lanko s rukoväťami, použité ako škrtdlo, bicykel červenej farby značky FORT. Pri obci Branč bolo nájdené vozidlo Audi 100 čiernej farby, EČV: NR XXX BY, toto bolo uzamknuté, bez poškodenia. Na vozidle boli česká a slovenská diaľničná známka na rok 2004 a vnútri vo vozidle bol čierny kufřík na podlahe za sedadlom s číselným zámkom. Vo vozidle boli nájdené mince, ohorky z cigariet a mnohé ďalšie veci, ktoré boli zaistené ako biologické a vecné stopy a boli odstúpené na expertízu.

Podľa lekárskej správy zo dňa 23.09.2004 bol poškodený I.. R. Q. zranený na krku, kde mal podliatiny a na tvári, kde mal odreniny od brady cez krk doľava v dĺžke asi 15 cm. Išlo o ľahké zranenia s dobou liečenia do sedem dní.

Sociálna poisťovňa si dňa 10.11.2004 uplatnila nárok na náhradu škody za dávky nemocenského poistenia, ktoré boli formou nemocenského vyplatené poškodenému I.. Q. v období od 23.09.2004 do 31.10.2004 vo výške 8.604,- Sk.

Zo správy zo Slovenského hydrometeorologického ústavu Bratislava zo 06.04.2006 súd zistil, že dňa 23.09.2004 bolo v Nitre zamračené s dažďom a mrholením, so zrážkami 26 mm, s teplotou vzduchu 12 °C.

Podľa pokladničnej zložky zo dňa 23.09.2004 č. 602082, ktorú vypísala pracovníčka poškodeného na sumu 1.030.000,- Sk aj s uvedením nominálnych hodnôt a počtu kusov bankoviek, ktoré niesol poškodený do banky.

Z fotografie (príloha č. I k zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.04.2014) súd zistil, že zachytáva, ako dvaja muži pózujú s úlovkom ryby.

Zo správ o povesti, odpisov registra trestov a pripojených súdnych spisov z Okresného súdu Galanta vyplynulo, že obžalovaný T. Q. nebol doposiaľ súdne trestaný, z miesta bydliska bol hodnotený kladne a v priestupkovom registri nemá záznam. Obžalovaný R. N. bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, naposledy v roku 2011 Okresným súdom Tábor v konaní vedenom pod sp. zn. 13T/112/2011, kedy mu bol pre trestný čin ťažkého ublíženia na zdraví a iné, okrem iných trestov uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov rozsudkom zo dňa 14.12.2011, k uznaniu ktorého prišlo uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Ntc/8/2013 zo dňa 12.11.2013. Z miesta bydliska nebol hodnotený kladne, bol známy pre majetkovú trestnú činnosť a v čase pred spáchaním prejednávaneho skutku bol tiež priestupkovo prejednaný. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/96/2011 súd zistil, že na odsúdenie obžalovaného R. N., ku ktorému prišlo na základe trestného rozkazu dňa 01.09.2011, sa vzťahovala amnestia Prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, a preto mu bol odpustený uložený trest a odsúdenie bolo zahladené. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 7T/50/2004 súd zistil, že obžalovaný R. N. bol rozsudkom zo dňa 27.04.2005 uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so skúšobnou dobou na dva roky a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2005. O osvedčení obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tento súd nerozhodol, a tak po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie o osvedčení sa obžalovaný dňa 27.05.2008 osvedčil zo zákona. Obaja obžalovaní počas výkonu väzby v predmetnej trestnej veci dodržiavali poriadok ústavu a ich správanie bolo na požadovanej úrovni.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal, vykazuje znaky trestného činu a spáchali ho obžalovaní T. Q. a R. N. spoločne s ďalšou, doposiaľ nestotožnenou osobou. Súd dospel k záveru, že s poukazom na § 2 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov obaja obžalovaní tak svojim konaním naplnili, po stránke subjektívnej ako i objektívnej, všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s tým, že konali ako spolupáchatelia podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Pokiaľ súd posudzoval skutok uvedený v obžalobe, považoval vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a čas vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku za potrebné tento mierne upraviť a doplniť skutkovú vetu o vyjadrenie výšky spôsobenej škody aj v sume prepočítanej zo Slovenských korún na aktuálne platnú menu na území Slovenskej republiky, teda na eurá.

Súd vychádzal pri ustálení viny oboch obžalovaných jednak z výpovede obžalovaného R. N., kedy tento už v prípravnom konaní samostatne a spontánne uviedol, že lúpež spáchal jeho kamarát spoluobžalovaný T. Q. a ešte ďalší muž z Bratislavy s prezývkou „J.“. Obžalovaný samotný skutok, jeho priebeh a ani žiadne podrobnosti ku skutku nikdy neuviedol, ale vypovedal, že spoluobžalovaný lúpež plánoval a aj sa mu s jej spáchaním pochválil.

Túto výpoveď obžalovaného R. N., usvedčujúcu jeho spoluobžalovaného T. Q., vzal súd ako základ spojenia medzi ním a spoluobžalovaným T. Q. a zažalovaným skutkom, a to napriek tomu, že ju

obžalovaný R. N. pred súdom odvolal a tvrdil, že bola vymyslená políciou a že k nej bol vyšetrovateľom donútený. Súd vyhodnotil, že obžalovaný R. N. nevysvetlil hodnoverným spôsobom zmenu výpovede, pretože zo zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 19.01.2005 nepochybne vyplýva, že jeho usvedčujúca výpoveď bola spontánna, urobená dobrovoľne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pričom na výsluchu bol prítomný nielen jeho obhajca, ale aj tlmočník z jazyka maďarského. Tieto skutočnosti vyvracajú tvrdenia obžalovaného, že obhajcu nemal a ani nerozumel, o čom je jeho výsluch. Zároveň vzal súd do úvahy, že tento spôsob obrany zvolil obžalovaný R. N. až na hlavnom pojednávaní v roku 2011 a predtým sa na porušenie svojich práv alebo nátlakom získanú výpoveď nikdy žiadnemu orgánu činnému v trestnom konaní nesťažoval a teda neuvádzal to ani v konaní pred pôvodným zákonným sudcom. Súd považuje za potrebné podotknúť, že obžalovanému v takejto obrane nikto nezabráňoval a nebolo tak podstatné, že na vysvetlenie obžalovaný uvádzal, že skôr sa týmto spôsobom nebránil len preto, že sa ho na také veci nikto nepýtal. V konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz spochybňujúci zákonnosť získania výpovede obžalovaného zo dňa 19.01.2005, a preto súd túto výpoveď v nadväznosti na ďalšie vykonané dôkazy považoval za dôkaz o zavinenom konaní obžalovaného T. Bucseka. P. tiež hodnotil jeho výpoveď aj s ohľadom na spôsob, akým obžalovaný R. N. poprel svoju účasť na skutku a s ohľadom na dôvody, ktoré uvádzal na svoju obranu, že skutok neoznámil polícii, keď sa mu obžalovaný T. Q. s jeho spáchaním pochválil.

Súd pri ustálení viny obžalovaných vychádzal tiež z výpovedí poškodeného I.. R. Q. a svedkov T. Q., A. Q., J. C., L. Q. a A. A., ktorí sa vyjadrovali k podstatným skutočnostiam, týkajúcich sa skutku a priamo i nepriamo potvrdzovali vinu obžalovaných na spáchaní skutku. Vo vzťahu k týmto svedeckým výpovediam nemal súd najmenší dôvod pochybovať o pravdivosti ich verzií.

V tejto súvislosti považuje súd za nevyhnutné zdôrazniť, že v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by výpovede svedkov znehodnocoval podozrením z toho, že by svedkovia boli medzi sebou na obsahu výpovedí dohodnutí, alebo že by boli kýmkoľvek ovplyvnení s cieľom privodiť obžalovaným trestné stíhanie, alebo že by mali záujem im nejako inak poškodiť.

Súd bral do úvahy, že vyššie uvedení svedkovia nevypovedali ohľadne podstatných skutočností celkom zhodne a tiež, že niektorí svoje výpovede aj menili. Avšak, pri ustálení priebehu skutku, spôsobu jeho vykonania a páchatel'ov, ktorí ho spáchali, sa nevyskytli žiadne také skutočnosti, ktoré by súdu neumožnili prijať nepochybný záver o spáchaní trestného činu oboma obžalovanými.

Predovšetkým, pokiaľ išlo o počet páchatel'ov, svedkovia I.. R. Q., T. Q., A. Q., L. Q. a A. A. zhodne uvádzali, že jeden páchatel' priamo fyzicky a s použitím násillia napadol poškodeného I.. R. Q. a ďalší páchatel' sedel v pripravenom vozidle, do ktorého ten prvý páchatel' po útoku na poškodeného a zmocnení sa jeho kufrika nasadol a spoločne tak ušli z miesta činu. Títo svedkovia zároveň rovnako popísali, že útočiacim páchatel'om bol mladý, vysoký muž vo veku od 25 do 30 rokov, ktorý bol športovo oblečený. Zároveň svedkovia A. Q., L. Q. a A. A. zhodne uvádzali, že na mieste činu bol pri lúpeži prítomný aj ďalší muž, odlišný od cyklistu a k čiernemu autu utekal po útoku na poškodeného spoločne s cyklistom a aj do auta nastúpil.

Súd prihliadol na to, že poškodený I.. R. Q. útočníka neidentifikoval a pri rekognícii uviedol, že obžalovaný T. Q. sa mu na páchatel'a len veľmi podobá. Opakovane zdôrazňoval, že nedokáže páchatel'a bez pochybností a jednoznačne označiť. Svedok T. Q. však žiadne pochybnosti nemal a jednoznačne identifikoval oboch obžalovaných ako páchatel'ov lúpeže, obeťou ktorej bol poškodený I.. R. Q.. Tento svedok jednoznačne spoznal a označil obžalovaného T. Q. ako útočníka, ktorý použil lanko s rukoväťami proti telu poškodeného a s kufrikom zutekal k autu značky Audi a jednoznačne tiež spoznal a označil obžalovaného R. N. ako vodiča vozidla značky Audi, do ktorého útočník nasadol po útoku na poškodeného. Svedok najskôr spontánne opísal výzor páchatel'ov a následne opísal aj identifikačné prvky (postava, vzhľad, vek, pohlavie, tvár, nohy, šija, atď.) a spoľahlivo, bez pochybností označil oboch obžalovaných ako páchatel'ov.

Ako už súd skôr uviedol, prihliadol aj na to, že ostatní, vyššie uvedení svedkovia, nevypovedali celkom zhodne. Všetci sa ale zhodli na mieste, kde bol skutok spáchaný, na spôsobe, akým bol skutok spáchaný a aj na vonkajšom opise priamo útočiaceho páchatel'a. Práve z tohto dôvodu potom súd v nadväznosti na výpoveď obžalovaného R. N. a poškodeného I.. R. Q. ako aj svedka T. Q. nemal žiadne pochybnosti, že lúpeže zo dňa 23.09.2004 sa v čase približne o 14.25 hodine na parkovisku pred pobočkou Všeobecnej úverovej banky, na Novozámockej ulici č. 214 v Nitre, dopustili práve obžalovaní T. Q. a R. N., a to spoločne s ďalším mužom, ktorý nebol doposiaľ stotožnený.

K záveru, že sa skutok stal a že je aj správne označeným trestným činom, ktorý spáchali obžalovaní ako spolupáchatelia, dospel súd aj s poukazom na hodnotenie ďalších vykonaných dôkazov. Jedným z takých dôkazov sú aj protokoly o pachových stopách zo dňa 26.07.2005 a 29.07.2005, z ktorých súd vyvodil, že pachové stopy oboch obžalovaných sa podľa metódy pachových konzerv (ktorá je prostriedkom kriminalistickej techniky a ktorá skúma a zisťuje pachovú totožnosť medzi zaistenými pachovými stopami a predloženými porovnávacími pachovými stopami od podozrivých osôb) nachádzali v zaistenom vozidle značky Audi, ktoré bolo identifikované ako vozidlo, v ktorom unikli páchatelia lúpeže z miesta činu po jej vykonaní.

Napriek skutočnosti, že obhajoba predmetnú metódu, jej použitie ako aj jej výsledky spochybňovala, podľa názoru súdu sa nejednalo o pochybnosti spôsobilé zoslabiť, alebo celkom vylúčiť dôkaz o prítomnosti oboch obžalovaných v predmetnom vozidle. Svedok Q. T. F. jednoznačne opísal, akým spôsobom je možné zanechať pachovú stopu a vysvetlil tiež spôsob určovania životnosti takejto stopy. Práve na základe takto podaného vysvetlenia svedka súd ustálil, že vozidlo značky Audi 100 bolo odstavené na ceste k vinohradom pri obci Branč len tri dni od skutku, keď si ho tam všimla svedkyňa J. Y. už 25.09.2004 a dňa 26.09.2005 privolala políciu. Vozidlo bolo zaparkované, nebolo ním manipulované a bolo uzavreté, čím prišlo k vytvoreniu podmienok pre uchovanie pachových stôp. V tejto súvislosti považoval súd za vysoko nepravdepodobné, ak nie až za priam vylúčené, aby pachové stopy zároveň oboch obžalovaných a práve týchto dvoch obžalovaných, boli do vozidla umiestnené iným spôsobom ako tým, že ich tam zanechali práve priamo obaja obžalovaní svojim pobytom vo vozidle. V súvislosti s hodnotením nájdených a identifikovaných pachových stôp vzal súd do úvahy, že ide o dôkaz, z ktorého nie je možné jednoznačne vyvodiť, že obžalovaní sedeli vo vozidle práve dňa 23.09.2004. Avšak, podľa názoru súdu je vzhľadom na ostatné tvrdenia svedka Q. T. F. možné prijať záver, že pachové stopy v podmienkach uzavretého motorového vozidla mohli zostať zachované počas plynutia času od spáchania skutku až do zaistenia vozidla a pachových stôp v ňom sa nachádzajúcich (teda tri dni), a preto súd tento dôkaz vyhodnotil ako usvedčujúci, teda v neprospech oboch obžalovaných.

Ako usvedčujúci, hoci nepriamy, dôkaz vyhodnotil súd aj výpoveď svedkyne J. C., ktorá nevediac nič konkrétne o samotnom skutku, potvrdila už v prípravnom konaní, že obžalovaný T. Q. kúpil v čase pred skutkom (v auguste 2004), v predajni domácich potrieb, kde predávala, brzdové lanko na bicykel a ukazoval jej, ako by sa dalo použiť, a to napríklad tak, že jej ho priložil ku krku. Svedkyňa tiež vypovedala, že neskôr toto lanko videla u T. Q., keď ju pozval na rybníky a na lanku už boli namontované drevka. Pri návšteve v nemocnici, kde bola hospitalizovaná, jej obžalovaný ukazoval novinový článok v Novom čase o lúpeži v Nitre so slovami „Aha, papuľka, pozri ..“, ale viac k tomu nedodal. O spoluobžalovanom R. N. uviedla, že je to Q. dobrý kamarát. Na rybníkoch u Q. tiež videla v lete 2004 osobné motorové vozidlo čiernej farby, ale nevedela uviesť, či malo poznávaciu značku.

Súd sa zaoberal aj tým, že svedkyňa na tejto verzii v konaní pred súdom nezotrvala a zmenu výpovede vysvetľovala nátlakom a vyhrážkami zo strany polície. Túto zmenu však súd vyhodnotil ako hodnoverne nevysvetlenú, nakoľko v priebehu dokazovania nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by preukazoval nátlak alebo iný spôsob donucovania k výpovedi. Svedkyňa o nákupe lanka a správaní obžalovaného vypovedala v prípravnom konaní dvakrát a odchýlila sa len v tej časti, kde popisovala predvážanie použitia lanka na jej tele obžalovaným, keď raz uviedla, že jej ho priložil ku krku a druhý raz uviedla, že jej ho priložil k pásu. Zo spisu tiež vyplýva, že svedkyňa bola pri tejto výpovedi dňa 12.01.2005 vypočúvaná v čase od 10.00 hodiny do 11.20 hodiny, a teda nebola na polícii od rána do večera, ako to uviedla s odôvodnením, že bola vyčerpaná a zmätená. V tento deň bola svedkyňa na základe telefonického predvolania vypočutá ešte raz, a to v čase od 12.45 hodiny do 13.00 hodiny, kedy len čiastočne upravila svoju výpoveď a znova sa na nič nesťažovala.

Svedkovia F. Q. a L. T. zhodne vypovedali, že výsluch tejto svedkyne bol vykonaný zákonným spôsobom a na nič mimoriadne si v tejto súvislosti nespomenuli.

Súd preto neuveril tvrdeniu svedkyne J. C., že bola k výsluchu a najmä k obsahu výpovede donútená políciou, ktorá na ňu robila nátlak a najmä ju vypočúvala od ranných hodín až do desiatej do večera bez toho, že by mala možnosť si oddýchnuť alebo uvádzať spontánne skutočnosti, na vyjadrenie ku ktorým bola vyzvaná.

V súvislosti s obranami oboch obžalovaných súd považoval za potrebné doplniť, že tieto dôkladne preveroval, a to najmä s ohľadom na tvrdenie, že sa obaja mali v čase skutku nachádzať na celkom inom mieste. Obžalovaný T. Q. mal byť v prítomnosti svojich rodičov a svedkov T. F., R. F. a I. I. W. celý

deň 23.09.2004 na rybníkoch a obžalovaný R. N. mal byť dňa 23.09.2004 na rozvoze mäsa s vodičom T. F. po L. a Slovensku.

Súd preto po dôkladnom oboznámení sa s výpoveďami svedkov R. F., T. F., I.. I. W. a T. Q. staršieho vyhodnotil tieto ako účelové, vykonané s úmyslom vyvinúť obžalovaného T. Q. spod obžaloby. Súd tak uveril z výpovede svedka T. Q. staršieho len tomu, že dôkazy o nevine svojho syna začal hľadať počas výkonu jeho väzby, pretože bol presvedčený o jeho nevine a bol by spravil všetko pre to, aby to dokázal. Z uvedeného dôvodu tak našiel troch svedkov, ktorí boli ochotní vypovedať, že dňa 23.09.2004 boli v spoločnosti obžalovaného T. Q. a jeho rodičov na rybníku u nich na rybačke. Všetci traja si zhodne pamätali, že v ten deň nebolo pekné počasie a že obžalovaný sa celý deň z rybníkov nevzdialil. Všetci traja svedkovia zhodne uvádzali, že to bolo určite dňa 23.09.2004 a dodávali, že to majú zaznačené v diári (T. F.), prípadne, že sa deň svojim číselným označením zhodoval s dátumom narodenia svedka (R. F.) alebo že svedok si musel vybrať v práci na ten deň dovolenku (I.. I. W.). Tvrdenie ani jedného zo svedkov však v konaní nebolo hodnoverne preukázané, či podporené ďalšími dôkazmi. Diár so záznamom o rybačke, či záznam o čerpaní dovolenky, súd k dispozícii nemal. Ak by ale aj také dôkazy bol býval súd získal, neznamenalo by to automaticky, že záznam v diári preukazuje prítomnosť obžalovaného T. Q. na rybníkoch počas celého dňa 23.09.2004 a rovnako tak, ak by aj existoval záznam o čerpaní dovolenky svedkom I.. I. W., neznamenalo by to automaticky, že dovolenku strávil na rybníkoch u rodiny Q. a videl v priebehu celého dňa obžalovaného T. Q. ako obsluhuje a pomáha pri rybačke.

Súd tak dospel k záveru, že svedkovia nevypovedali pravdu a svojimi výpoveďami poskytli obžalovanému T. Q. falošné alibi. Podľa názoru súdu nie je možné vylúčiť, že títo svedkovia boli spolu na rybačke na rybníku u T. Q. staršieho, ale na základe ich výpovedí nie je možné jednoznačne a nepochybne ustáliť, že sa tak stalo presne dňa 23.09.2004. Keďže samotní svedkovia nemali k dispozícii žiadny hodnoverný argument a ani dôkaz, na základe ktorého si pamätajú práve a jedine deň 23.09.2004 ako deň, kedy mali byť spolu na rybačke, súd tejto obrane obžalovaného T. Q. neuveril. Rovnako tak súd nemohol vylúčiť, že svedkovia mohli mať informáciu o tom, že v ten deň nebolo na rybníkoch dobré počasie, od svedka T. Q., ktorý si ju zabezpečil so Slovenského hydrometeorologického ústavu Bratislava dňa 06.04.2006 a svedkovia boli prvýkrát vypočutí na súde až dňa 17.05.2006.

Pokiaľ išlo o obranu obžalovaného R. N., súd výpovede svedkov Q. A. a T. F. nepovažoval za spôsobilé na vyvinenie obžalovaného spod obžaloby, pretože ich tvrdeniu, že obžalovaný rozvážal dňa 23.09.2004 nekorešpondoval žiadny iný dôkaz. Svedok Q. A. síce tvrdil, že účasť obžalovaného na rozvoze mäsa kontroloval podľa evidencie a že túto aj predložil polícii, avšak žiadna taká evidencia sa v spisovom materiály nenachádza. Okrem toho, tento svedok tvrdil, že obžalovaný chodieval na rozvozy vždy v nedeľu a v stredu, zatiaľ čo skutok sa stal vo štvrtok. Svedok T. F. potvrdil, že obžalovaný mu pri rozvoze mäsa robil pomocníka, a to aj v deň skutku. Tiež si pamätal, že šéf bitúnku Q. A. to kontroloval v evidencii, ale o evidencii samotnej nevedel svedok nič viac uviesť. Svedkovia T. W. a P. B. potvrdili len to, že T. F. im vozieval mäso a mal aj spoločníka, ktorým mohol byť obžalovaný R. N., ale či tomu tak bolo aj dňa 23.09.2004, jednoznačne uviesť nevedeli. Evidencia o záznamoch rozvozu mäsa nebola súdu nikdy predložená, a tak nebolo možné preveriť obranu obžalovaného aj prostredníctvom tohto dôkazu.

Ani jeden z vyššie uvedených svedkov nedokázal pred súdom spoľahlivo objasniť a zmysluplne vysvetliť, ako to bolo s prácami obžalovaného na bitúnku a v ktoré konkrétne dni nielen v septembri roku 2004 robil rozvoz mäsa, pričom sa v tomto celkom zjavne nezhodli. Súd ich výpovede vyhodnotil jednak ako zavádzajúce a tiež ako neúplné a nepresné, čiže nespôsobilé privodiť obžalovanému R. N. exkulpáciu, a to aj s poukazom na to, že svedok T. Q. jednoznačne spoznal obžalovaného ako vodiča vozidla Audi 100 čiernej farby, ktorým páchatelia ušli dňa 23.09.2004 z miesta činu.

Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a po doplnení skutkovej vety konanie obžalovaných vyhodnotil z hľadiska úmyslu ako priamy úmysel podľa § 4 písmeno a) Trestného zákona, keď obaja obžalovaní chceli svojim konaním porušiť záujem chránený týmto zákonom (ochrana osobnej slobody osôb a ochrana majetku), pretože podľa názoru súdu obžalovaní s prípadným spôsobením následku neboli len uzročení. Veľmi dobre vedeli, čo majú v úmysle spraviť a čo chcú dosiahnuť, čo nepochybne vyplýva jednak zo spôsobu, akým sa pripravili na uskutočnenie prepadu, ako sa snažili eliminovať jeho neúspech a akým spôsobom prepracovali samotný útok. Obžalovaní si vopred zadovážili motorové vozidlo, ktoré použili na únik z miesta činu, pričom išlo o vozidlo kradnuté a rozdelili si aj úlohy, kedy jeden z obžalovaných priamo fyzicky napadol poškodeného, zaútočil na neho svojpomocne vyrobeným škrtidlom, druhý obžalovaný čakal vo vozidle a zabezpečoval tak únikovú cestu a doposiaľ nestotožnená osoba bližšie nezisteným spôsobom istila situáciu na mieste činu.

Po takomto rozdelení úloh obžalovaný T. Q. ako trestne zodpovedný subjekt použil násilie na účely zneškodnenia poškodeného I. R. Q., keď použil oceľové lanko ukončené drevenými rukoväťami, ktorým ho donútil pustiť z ruky kufrik s peňažnou hotovosťou tým, že mu ho zozadu pritiahol okolo krku a začal ho škrtiť a týmto bezprostredným násilím dosiahol zamýšľaný cieľ, keď sa zmocnil kufrička a v ňom sa nachádzajúcich peňažných prostriedkov a ušiel z miesta činu spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou a so spoluobžalovaným R. N., ktorý na tieto účely ako trestne zodpovedný subjekt čakal na spolupáchateľa vo vopred pripravenom motorovom vozidle Audi 100 čiernej farby s EČV: NR XXX BY, ktorého bol vodičom a z ktorého sledoval priebeh realizácie naplánovaného trestného činu. Stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných pre spoločnosť bol určený spôsobom vykonania činu, výškou spôsobenej škody a tým, že konali v priamom úmysle.

Trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spácha taký čin so zbraňou.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Vzhľadom na skutočnosť, že trestný čin lúpeže je podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov prísnejšie trestný (trestná sadzba vo výmere na sedem rokov až dvanásť rokov) než je tomu podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (trestná sadzba vo výmere na päť rokov až dvanásť rokov), postupoval súd s poukazom na znenie § 2 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov pri posudzovaní činu a ukladaní trestu podľa zákona, ktorý bol pre oboch obžalovaných priaznivejší.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd z okolností rozhodujúcich pre určenie jeho druhu a výmery v zmysle § 23 odsek 1 a § 31 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovaným tresty, zohľadniac pri tom všetky tieto kritériá.

Súd tak náležite prihliadol najmä na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (teda na význam chráneného záujmu, dotknutého činom; spôsob vykonania činu; jeho následok; okolnosti, za akých bol čin spáchaný; osoby páchatel'ov; mieru ich zavinenia a ich pohnútku), na možnosť nápravy a pomery páchatel'ov a na mieru konania, akou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému T. Q. vzal súd do úvahy, že išlo o bezprostredného aktéra útoku, ktorý priamo použil násilie a zbraň proti telu poškodeného I. Q. a sám sa zmocnil kufrička poškodeného, v ktorom mal tento uložené peniaze. Keďže v jeho prípade bolo uloženie trestu jednoznačne určené výmerou podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona sadzbou na päť rokov až dvanásť rokov a súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (bezühonnosť v čase pred spáchaním skutku) a zistil aj priťažujúcu okolnosť (spôsobil trestným činom vyššiu škodu), bol súd toho názoru, že účel trestu bude u neho dosiahnutý len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to na samej spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere päť rokov a že takto uložený trest bude postačovať na jeho nápravu a zároveň bude trestom zákonným aj z hľadiska generálnej prevencie. Súd sa zaoberal aj tou podstatnou skutočnosťou, že v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku prešlo od spáchania skutku takmer 10 rokov. V danom prípade však súd neskúmal len samotnú dĺžku času, ktorý od skutku uplynul, ale aj dôvod oddialenia rozhodnutia vo veci a zistil, že vo veci prišlo medzičasom už skôr k vyhláseniu dvoch rozsudkov súdom prvého stupňa, ktoré boli v odvolacom konaní zrušené a teda súd vo veci riadne konal. Aj z dôvodu, že obžalovaný sa žiadnym spôsobom nepodieľal na dĺžke konania (túto nezavinil), ukladal mu trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Na výkon uloženého trestu zaradil súd obžalovaného do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny v súlade s ustanovením § 39a odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k obžalovanému R. N. musel súd vziať do úvahy, že u tohto obžalovaného išlo o osobu, ktorá sa pravidelne dostáva do rozporu so zákonom. Zároveň súd u tohto obžalovaného zohľadnil spôsob jeho

účasti na skutku, kedy tento vykonával v podstate úlohu vodiča vozidla a zabezpečoval únik z miesta činu. Aj u neho bolo uloženie trestu určené výmerou podľa § 234 odsek 2 Trestného zákona sadzbou na päť rokov až dvanásť rokov, pričom súd u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Zistil však u neho dve priťažujúce okolnosti (spôsobil trestným činom vyššiu škodu a v minulosti už bol odsúdený), a preto bol toho názoru, že účel trestu bude u neho dosiahnutý jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to na samej spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere päť rokov a že takto uložený trest bude postačovať na jeho nápravu a zároveň bude trestom zákonným aj z hľadiska generálnej prevencie. Súd sa zaoberal aj u tohto obžalovaného skutočnosťou, že v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku prešlo od spáchania skutku takmer 10 rokov. Keďže však neskúmal len samotnú dĺžku času, ktorý od skutku uplynul, ale aj dôvod oddialenia rozhodnutia vo veci, musel prihliadnuť na to, že obžalovaný opakovanými neospravedlnenými účasťami maril vykonanie úkonov nariadených súdom a zavinene zapríčinil dĺžku konania po tom, čo bola vec druhýkrát odvolacím súdom zrušená a vrátená súdu prvého stupňa na opätovné konanie.

Na výkon uloženého trestu zaradil súd aj tohto obžalovaného do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny v súlade s ustanovením § 39a odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, keďže ani tento obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže poškodený I.. R. Q. a Sociálna poisťovňa si riadne a včas uplatnili nároky na náhradu škody, ktorá im bola spôsobená trestnou činnosťou obžalovaných, súd im obom uložil povinnosť, aby spôsobenú škodu nahradili spoločne a nerozdielne, a to vo výške 1.030.000,- Sk poškodenému I.. Q., čo po prepočítaní podľa § 438b Trestného zákona účinného od 01.01.2006 (v znení zákona č. 498/2008 Z. z.) predstavuje čiastku 34.189,74 eura (tridsaťštyritisícjednostoosemdesiatdeväť eur a sedemdesiatštyri centov) a vo výške 8.604,-Sk poškodenej Sociálnej poisťovni, čo po prepočítaní podľa § 438b Trestného zákona účinného od 01.01.2006 (v znení zákona č. 498/2008 Z. z.) predstavuje čiastku 285,60 eura (dvestoosemdesiatpäť eur a šesťdesiat centov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie najneskôr do 8 /ôsmych/ dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, ktorý vo veci rozhodol, na Krajský súd v Nitre. Odvolanie má odkladný účinok.